شبهه :

اگر خداوند متعال همه چیز را میداند پس چرا از اعضای بدن ما شهادت میگیرد؟

خداوند متعال در آیه ۶۵ سوره یس در مورد شهادت اعضای بدن انسان چنین میفرماید:

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

امروز بر دهانهایشان مهر می‌نهیم و دربارهٔ آنچه می‌کردند دستانشان با ما سخن می‌گویند و پاهایشان (بر آن) گواهی می‌دهند.(۱)

و نیز در آیه ۲۴ سوره نور میفرماید:

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

در آن روزی که علیه آنان زبان و دست و پای ایشان بر کارهائی که کرده‌اند گواهی می‌دهند (۲)

ملحدین در شبهه ای پوچ و بی اساس و با نهایت بی اطلاعی از قرآن کریم ، شریعت اسلامی و نیز مسائل حقوقی مطرح میکنند:

اگر الله متعالِ شما همه چیز را میداند و عالم به احوال بندگان خویش است پس چه نیازی دارد تا در روز قیامت از اعضای بدن انسان بر علیه فرد خاطی و گناهکار شهادت بگیرد؟!

در نتیجه اللهِ شما بدلیل اینکه توان ثابت کردن گناه شخص گناهکار را ندارد! و مهمتر از این، چون خود آگاه به مسائل نبوده؛ بنابراین مجبور به اعتراف گیری از اعضای بدن آنها می شود.

پاسخ: این شبهه نشان از ضعف وناتوانی شبهه پرداز در موضوع شناخت الله متعال و قدرت و توانایی های او دارد و شبهه پردازان به یقین و طبق معمول نه تنها هیچ آشنایی با اسلام و آیات قرآن نداشته بلکه از قوانین حقوقی نیز چیزی نمیدانند و اهدافشان از طرح این شبهات فقط و فقط گمراه نمودن عوام افراد جامعه می باشد؛ آن هم با نهایت بکار گیری تدلیس و تلبیس!

معمولاً در دادگاه‌های دنیوی برای صدور حکم نهایی از سوی قاضی محکمه، به شهادت دادن شاهدان و مدارک ارائه شده از سوی آنان نیاز است.

از این رو شهادت، از زمرهٔ دلائل اثبات دعوا می باشد و این دلیل بر ناتوانی قاضی دادگاه در اثبات کردن مجرم بودن یا نبودن افراد متهم نیست.

شاهدان عینی به سود یا زیان شخص مجرم یا گناهکار گواهي می دهند و درنتیجهِ آن، پس از طي مراحلی ، حکم دادگاه صادر می شود و چه بسا که در برخی موارد به دلیل کافی نبودن شواهد و نیز گاهی به علت اتهام های واهی و دروغین از سوی شاهدان و همچنین بی احتیاطی قاضی دادگاه رای صادر شده کاملا بر علیه شخص بی گناه باشد وبالعکس.

ولکن تفاوت های زیادی ما بین دادگاه و چگونگی ودلیل شهادت دادن شاهدین در این دنیا و روز رستاخیز وجود دارد

خداوند متعال در مورد اجرای قوانین روز قیامت چنین میفرماید:

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ

و ما ترازوی عدل و داد را در روز قیامت خواهیم نهاد ، و ابدا به هیچ کس کمترین ستمی نمی‌شود و اگر به اندازه دانه خردلی (کار نیك یا بدي انجام گرفته) باشد ، آن را حاضر و آماده می سازیم (و سزا و جزای آن را می دهیم) و این کافی خواهد بود که ما حسابرس و حسابگر (اعمال و اقوال شما انسانها) باشیم (۳)

ملحدین حتی از وجود شاهدان دیگر که مهمترین و اولین آن ها خودِ الله متعال است نیز اطلاعی ندارند و نمیدانند تنها خداوند متعال خود برای حسابرسی کافی و وافیست و بجز خودِ الله تعالی و اعضای بدن، شواهد دیگری وجود دارند که بر علیه انسان به پا می خیزند

بر خلاف افکار ملحدین که در شبهه مذکور فقط اعضای بدن را برای شهادت دادن وارد کرده اند!

الله متعال میفرماید :(**وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ: روزی که شاهدان در روز قیامت به پا می خیزند (٤)**)

ابتدا شاهدان روز رستاخیز را مورد بررسی قرار میدهیم و سپس به نحوه و چگونگی و نیز چرایی شهادت دادن آنان و نیز اعضای بدن میپردازیم.

در روز قیامت شاهدان و گواهان به دو دسته تقسیم میگردند:

الف: شاهدان عینی ب: گواهان داخلی

شاهدان و گواهان عینی:

١- الله سبحانه و تعالی مهمترین و بزرگترین گواه.

خداوند متعال خود اولین شاهد و بزرگترین گواه و ناظر بر اعمال و کردار انسان هاست که هیچ حالی از احوال بندگانش بر وی پنهان نیست.

الله متعال در جای جای قرآن کریم می فرماید:

وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ

هیچ کاري نمي‌کنید ، مگر این که ما ناظر بر شما هستیم ، در همان حال که شما بدان دست مي‌یازید و سرگرم انجام آن مي‌باشید(۵)

وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ :

و خدا گواه است بر آنچه مي‌کنید (٦)

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

همان کسی که فرمانروایی آسمانها وزمین از آن اوست وخداوند وبر همه چیز گواه است (۷)

إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
خداوند روز رستاخیز میان آنان داوري مي‌کند، خدا بر همه چیز شاهد و گواه است (۸)

فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ

به سوی ما است بازگشت آنان، آنگاه خدا بر آنچه انجام می دهند، شهید و گواه می باشد (۹)

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

(و بدانید که) بیگمان خدا بر هر چیزی حاضر و ناظر (و مراقب رفتار و کردار شما) بوده است (و می‌باشد) (۱۰)

۲- پیامبران الهی علیهم الصلاه والسلام

گروه دیگری که در روز قیامت بر علیه عملکرد انسان های گناهکار و کافر ندای شهادت سر خواهند داد انبیای الهی علیهم الصلاه والسلام هستند، زیرا که در دنیا شاهد اعمال انسان ها بوده اند و خداوند آنان را مامور بسوی مردم برای دعوت به یکتا پرستی ، انجام کار خیر و باز داشتن از کار حرام کرده بود.

الله متعال در این باره در آیات مختلف کتاب گران قدرش میفرماید:

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

روزی (كه قيامت فرا می رسد) از هر ملّتی گواهی را (كه در دنيا پيغمبرشان بوده است) برمی انگيزيم (تا علاوه بر آگاهی خدا از احوال ايشان ، و شهادت همه اندامشان) بر آنان شهادت دهد و موجب شرمساری و رسوائی بيشترشان گردد. (۱۱)

وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ

روزی در ميان هر ملّتی گواهي از خودشان بر آنان می‌گماريم (كه در دنيا پيامبر ايشان بوده است) ، و تو را (ای محمّد) بر اينان (كه هم اينك در جهان هستند و يا اين كه بعدها بوجود می آيند) گواه می‌گيريم. (۱۲)

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا

ای محمّد (حال اينان) چگونه خواهد بود بدان گاه كه از هر ملّتی گواهی (از پيغمبران براي شهادت بر قوم خود) بياوريم و تو را (نيز به عنوان) شاهدی بر (قوم خود از جمله) اينان (يعنی تنگ چشمان و نافرمايان) بياوريم ؟ (۱۳)

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

(در آن روز، ما) از هر امّتی گواهی (از ميانشان برگزيده و) بيرون می‌كشيم و (به پيش خود احضار می‌كنيم، و خطاب به مشركان) می‌گوئيم: دليل خود را (بر شرک و كفر دنيوی) بياوريد. پس آنان خواهند دانست كه حق با خدا است، و چيزهائی كه به هم می‌بافتند (و انباز و بت و دست‌اندركار جهان می‌ناميدند، از دستشان به در رفته است و) از ايشان گم و ناپديد گشته است (١٤)

۳- گواهی دادن افرادی از امت اسلامی:

افرادی از امت های اسلامی نیز در روز قیامت برای شهادت دادن حاضر می شوند.

از حضرت ابو سعید الخدری رضی الله عنه روایت شده است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود:

روز قیامت الله متعال سیدنا نوح علیه الصلاه والسلام را فرا میخواند و به وی میگوید: آیا رسالتت را به قوم خویش ابلاغ کردی؟ سیدنا نوح جواب میدهد بله پروردگارا ! سپس الله تعالی رو به قوم سیدنا نوح علیه السلام کرده و میفرماید: ای قوم نوح؟ آیا به شما رسالت ابلاغ شد؟ در جواب میگویند: هیچ هشدار دهنده ای به سوی ما نیامد!! و در نهایت الله متعال رو به سیدنا نوح کرده و میفرماید: آیا شاهدی بر ابلاغ رسالت خویش داری؟ در جواب میگوید بله محمد صلی الله علیه وسلم و امتش. در نتیجه شهادت میدهند که سیدنا نوح علیه السلام ابلاغ رسالت کرده است.(۱۵)

سپس پیامبر صلی الله علیه وسلم آیه **وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ** قرائت کردند: که الله ذوالجلال میفرماید:

و بی‌گمان شما را ملّت میانه‌روی کرده‌ایم تا گواهانی بر مردم باشید و پیغمبر (نیز) بر شما گواه باشد (تا چنانچه دسته‌ای از شما راه او گیرد، و یا گروهی از شما از جاده‌ی سیرت و شریعت او بیرون رود، با آئین و کردار خویش بر ایشان حجّت و گواه باشد) (۱٦)

۳- فرشتگان الهی

از دیگر شواهد حاضر در روز رستاخیر ملائکهِ کرام می باشند؛ فرشتگانی که هر لحظه مراقب اعمال انسان هستند و تمامی اعمال انسان اعم از خیر و شر را ثبت و ضبط میکنند

الله متعال در این مورد میفرماید:

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ * كِرَامًا كَاتِبِينَ * يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

بدون شکّ نگاهبانانی بر شما گمارده شده‌اند فرشتگانی که مأمور حفظ و نگهداری اعمال انسانها هستند

نگاهبانانی که (در پیشگاه پروردگار مقرّب و) محترم هستند و پیوسته (اعمال شما را) می‌نویسند

هرکاری را که می‌کنید میدانند (۱۷)

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

انسان هیچ سخنی را بر زبان نمی‌راند مگر اینکه فرشته‌ای مراقب و آماده (برای دریافت و نگارش)آن سخن است (۱۸)

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

در آن روز هر انسانی (اعم از نیکوکار و بدکار، به میدان محشر) می‌آید همراه با راهنمائی (که او را رهبری و رهنمود می‌کند) و همراه با گواهی (که بر پندار و گفتار و کردار او شهادت می‌دهد). (۱۹)

٤- شهادت دادن زمین

الله تعالی در مورد شهادت دادن زمین و بازگو کردن حقایق توسط آن میفرماید:

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

در آن روز (که سرآغاز قیامت است) زمین خبرهای خود را بازگو می‌کند و اتفاقاتي که بر روي آن انجام شده است را اعتراف میکند و نیز اعمال و افعالی را گواهی میدهد که مردمان بر روی آن انجام داده‌اند چرا که همه چیز در جهان ثبت و ضبط شده است. (۲۰)

از حضرت ابوهریره رضی الله عنه روایت شده که رسول الله علیه الصلاه والسلام هنگامی که آیه : يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا تلاوت کردند فرمودند: آیا میدانید این اخبار کدامین اخبار هستند؟ اصحاب رضی الله عنهم فرمودند الله تعالی و پیامبرش صلی الله علیه وسلم داناتر هستند. سپس پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: این اخباری است در مورد شهادت دادن زمین بر اعمال و افعال بندگان که بر روی آن انجام داده اند. (۲۱)

گروه دوم: گواهان داخلی (شهادت اعضای داخلی بدن)

١- شهادت دست ها و پاها و نیز پوست بدن انسان گناهکار

بعد از بررسی گواهان و شاهدان عینی، حال به نحوه شهادت اعضای داخلی بدن انسان میپردازیم تا بدانیم چرا الله متعال با آن همه شواهد و مدارک این بار از خود اعضای بدن انسان اعتراف میگیرد.

الله متعال میفرماید:

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿۵۹﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۶۰﴾ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَـٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۱﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿۶۲﴾و هَـٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۶۳﴾اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۶۴﴾

و (فرمان می‌دهیم) ای گناهکاران! امروز (از مؤمنان) جدا شوید(۵۹) ای فرزندان آدم! مگر به شما فرمان ندادم که شیطان را پرستش نکنید چراکه او دشمنی آشکار برای شما است؟!(۶۰) و اینکه مرا پرستش کنید، این راه راست است(۶۱) و همانا شیطان گروه‌های زیادی از شما را گمراه کرده است، پس آیا خرد نمی‌ورزید (۶۲) این جهنّمی است که به شما وعده داده می‌شد(۶۳) امروز به (سزای) کفری که می‌ورزیدید وارد آن شوید(۶۴). (۲۲)

وقتی خداوند پاداش پرهیزگاران را بیان کرد سزای گناهکاران را نیز ذکر کرد و فرمود: ﴿وَٱمۡتَٰزُواْ ٱلۡيَوۡمَ أَيُّهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ﴾در روز قیامت به گناهکاران گفته می‌شود: از مؤمنان جدا شوید، تا آنها را سرزنش کند و در حضور همه‌ی خلائق و قبل از آنکه آنها را وارد جهنّم سازد توبیخشان نماید ﴿أَلَمۡ أَعۡهَدۡ إِلَيۡكُمۡ يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ أَن لَّا تَعۡبُدُواْ ٱلشَّيۡطَٰنَ﴾مگر به شما فرمان ندادم و بر زبان پیامبران شما را توصیه نکردم که ای فرزندان آدم! از شیطان اطاعت نکنید؟ و در این توبیخ، توبیخ به خاطر انواع کفر و گناهان نهفته است، چون همه‌ی انواع کفر و گناهان اطاعت از شیطان و عبادت او محسوب می‌شود. ﴿إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ﴾چرا که او دشمن آشکار شماست. پس شما را از پرستش شیطان به شدّت برحذر داشتم و شما را از اطاعت او ترساندم، و خبر دادم که او شما را به چه چیزی فرا می‌خواند. ﴿وَأَنِ ٱعۡبُدُونِي﴾و شما را فرمان دادم که با اطاعت از دستورات من و ترک آنچه از آن نهی کرده‌ام مرا بپرستید. ﴿هَٰذَا﴾عبادت و پرستش و اطاعت از من و سرپیچی از شیطان ﴿صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ﴾همان صراط مستقیم است پس دانش‌های مربوط به راه راست و اعمال آن در این دو چیز - یعنی اطاعت از خدا و پیروی نکردن از شیطان - خلاصه می‌گردد.

ولـی شـما بـه عهـد مـن پایبنـد نماندیـد و بـه سـفارش و توصیـه‌ی مـن عمـل نکردیـد بلکـه دشـمن را کـه شـیطان اسـت بـه دوسـتی گرفتیـد، شـیطانی کـه ﴿أَضَـلَّ مِـنكُم جِـبِلًّا كَثِيـرًا﴾گروه‌هـای زیـادی را از شـما گمـراه سـاخت، ﴿أَفَلَـم تَكُونُـواْ تَعقِلُـونَ﴾آیـا عقـل نداشـتید کـه شـما را فرمـان دهـد تـا پروردگارتـان و کارسـاز حقیقـی تـان را بـه دوسـتی بگیریـد و شـما را از دوسـتی کـردن بـا سرسـخت تـرین دشـمنانتان بـاز دارد؟ اگـر عقـل و خـرد درسـتی داشـتید چنـین نمی‌کردید

پـس هرگـاه از شـیطان پیـروی کردیـد و بـا خداونـد مهربـان دشـمنی ورزیدیـد و دیـدار الهـی را تکـذیب کردیـد و آمـدن قیامـت کـه سـرای سـزا و جزاسـت را رد نمودیـد و نپذیرفتیـد، و سـخن عـذاب بـر شـما محقـق گشـت، ﴿هَٰـذِهِۦ جَهَـنَّمُ ٱلَّتِـي كُنـتُم تُوعَـدُونَ﴾ایـن همـان جهنّمـی اسـت کـه بـه شـما وعـده داده می‌شـد و آن را تکـذیب می‌کردیـد. پـس اینکـه آن را بـا چشـم خـود آشـکارا مشـاهده کنیـد، جهنّمـی کـه دل‌هـا از دیـدن آن مضـطرب گشـته و چشـم‌ها از هـول و وحشت، از حدقه بیرون می‌آیند

سـپس جریـان آنـان را اینگونـه بـه پایـان می‌رسـاند کـه دسـتور می‌دهـد تـا وارد جهـنّم شـوند و بـه آنهـا گفتـه می‌شـود: ﴿ٱصلَوهَا ٱليَـومَ بِمَـا كُنـتُم تَكفُـرُونَ﴾وارد جهـنّم شـوید و در آن بسـوزید، بـه صـورتی کـه گرمـا و سـوزش آن از هـر سـو شـما را احاطـه نمـوده و بـه همـه جانتـان سـرایت می‌کنـد. و ایـن بـدان سـبب اسـت کـه شـما بـه آیـات خـدا کفـر می‌ورزیدید و پیامبران خدا را تکذیب می‌کردید

امـا کـافران و گناهکـاران بـرای اینکـه خـود را از ایـن مهلکـه نجـات دهنـد در جـواب الله متعـال بـه شـهادت دروغ متوسل شده و میگویند:

وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

به خداوندی که پروردگار ما است سوگند که ما مشرک نبوده‌ایم! (و هرگز جز تو را نپرستیده‌ایم!) (۲۳)

در جـواب ایـن دروغ از مشـرکین : الله متعـال شـاهدان خـود را حاضـر مـی سـازد ولـیکن شـخص گناهکـار آن هـا را رد نموده و فقط خود را شاهد اعمال خود دانسته و قبول میکند و نه هیچ کس دیگری را.

در حـدیث شـریف بـه روایـت انـس بن‌مالـك رضـی الله عنـه آمـده اسـت کـه رسـول‌خدا صـلی الله علیـه و آلـه وسـلم فرمودنـد: «بنـده در روز قیامـت مي‌گویـد: پروردگـارا! علیـه خـود شـاهدي جـز نفـس خـود را اجـازه نمـي‌دهم (نمي‌پـذیرم)! خداونـد جـلّ جلالـه بـه او مي‌گویـد: امـروز خـودت بـه حسابرسـی خـویش بسـنده هسـتی و کـافی اسـت که کرام الکاتبین گواهان تو باشند (۲۴)

در این هنگام خداوند در بیان حالت زشت و اسفبار آنها در سرای بدبختی و شقاوت می‌گوید:

﴿ٱليَومَ نَختِمُ عَلَىٰٓ أَفوَٰهِهِم﴾

امـروز بـر دهانهایشـان مهـر می‌نهیم.(یعنـی آنهـا را گنـگ و لال مـی‌کنیم، پـس آنـان سـخن نمی‌گوینـد و نمی‌تواننـد کارهایی را که کرده‌اند از قبیل کفر و تکذیب انکار کنند) .

﴿وَتُكَلِّمُنَآ أَيدِيهِم وَتَشهَدُ أَرجُلُهُم بِمَا كَانُواْ يَكسِبُونَ﴾:

و دستانشـان بـا مـا سـخن می‌گوینـد و پاهایشـان گـواهی می‌دهنـد(یعنی اعضـای بدنشـان در رابطـه بـا کارهـایی کـه انجـام داده‌انـد علیـه آنهـا گـواهی می‌دهنـد. و اعضـای آنهـا را خداونـد بـه سخن مـی‌آورد، خداونـدی کـه هـر چیـزی را بـه سخن می‌آورد)

در این هنگام کافران و ناباوران خطاب به اعضا و پوست بدنشان میگویند:

... لِمَ شَهِدتُّمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

چرا بر ضدّ ما شهادت دادید؟ پاسخ می‌دهند: خداوندی ما را به گفتار درآورده است که همه چیز را گویا نموده است، و همان خداوند در آغاز شما را (از عدم) آفریده است و (در پایان زندگی و بعد از ممات، دوباره جامه‌ی حیات به تنتان کرده و برای حساب و کتاب) به سوی او برگردانده شده‌اید. یعنی امروز همه موجودات عالم سخن می‌گویند و اسرار را بازگو می‌کنند. چرا که پرده‌ها از رازها به کنار رفته است (۲۵)

بنابراین برای ما آشکار شد که چگونه شخص گناهکار با زبان خود اقرار به رد تمامی شهود شاهدین نموده و فقط خود را بعنوان شاهد و دلیل قبول کرده و مسئول همه اعمالش می داند که در نتیجهِ این نیز؛ اعضای بدنش بر علیه وی شهادت داده و او را متهم می کنند.

جمع بندی:

۱- همانطوری که در ابتدا هم گفته شد : یکی از مهمترین دلایل اثبات عملکرد افراد خاطی و گناهکار «شهادت شهود» یا «گواهی گواهان» است.

۲- خداوند متعال هیچ نیازی به گرفتن شهادت از اعضای بدن افراد گناهکار برای اثبات گناهان ایشان ندارد و خود برای حسابرسی کافیست.

۳- هنگامی که قیامت برپا می شود، با اینکه برای انسان ها در دنیا اتمام حجت می شود و مرحله تبلیغ واحتجاج در روند هدایت و بیان تکلیف الهی پایان می پذیرد، افراد گناهکار برای رهایی از مهلکه عذاب به انواع و اقسام دروغ ها متوسل شده و شرک،کفر ،ظلم و جنایات های خودشان را انکار می نمایند و هنگامی که شواهدی(از قبیل پیامبران، فرشتگان و...) برای عملکرد آنان در دنیا آورده می شود باز هم منکر شده و هیچ شاهدی جز خودشان را قبول نمی کنند.

۳- هنگامی که گناهکاران نفس خود را بعنوان تنها شاهد برای افعال و اعمال خود گرفتند در این حین خداوند متعال میفرماید: امروز خودتان حسابگر اعمال و افعال خودتان خواهید بود اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا (۲۶) و طبق خواسته خودتان که فقط خویش را بعنوان شاهد قبول نموده اید ! اعضای بدنتان به آنچه که دیده ، شنیده و انجام داده اند اعتراف می نمایند.

با این حال باز هم گنهکاران لب به سخن گشوده و با لحنی تحقیر آمیز به اندام های بدن خویش میگویند؟ (دیگر شما) چرا بر علیه ما شهادت میدهید؟؟! لِمَ شَهِدتُّمْ عَلَيْنَا و لکن پاسخی که از اعضای بدن خود میشوند این است: ... أَنطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ : الله متعال ما را قادر به سخن گفتن کرده است.

۴- در نتیجه هیچ عذری باقی نمی ماند و الله دوالجلال کوچکترین ظلم و ستمی به بندگان خویش روا نمی دارد همانطوری که میفرماید:

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾ / فصلت (۲۷)

هر کس که کار نیک بکند به نفع خود می‌کند، و هر کس که کار بد بکند به زیان خود می‌کند، و پروردگار تو کمترین ستمی به بندگان نمی‌کند.

والسلام علي من التبع الهدی

نویسنده: موحد موحدی

۲۸ اردیبهشت ۱۳۹۸ هجری شمسی

تهیه شده در مجموعه رد شبهات ملحدین

پی نوشت ها :

[1] یس/ ۶۵

[2] النور/ ٢٤

[3] الانبیا / ۴۷

[4] غافر / ۵۱

[5] یونس / ٦١

[6] آل عمران / ۹۸

[7] البروج / ۹

[8] الحج / ۱۷

[9] یونس / ٤٦

[10] النساء / ۳۳

[11] النحل / ٨٤

[12] همان / ۸۹

[13] النساء / ۴۱

[14] القصص / ۷۵

[15] کتاب صحیح بخاری - مولف : محمد بن اسماعیل البخاری / صفحه ۱۸۱۳ - حدیث شماره ۷۳۴۹ - ناشر: دارابن کثیر دمشق- بیروت

[16] البقره / ۱۴۵

[17] الانفطار ۱۰/۱۱/۱۲

[18] ق / ۱۸

[19] همان / ۲۱

[20] الزلزله / ۴

[21] تفسیر الجامع للاحکام القرآن - امام قرطبی / سنن امام ترمذی حدیث شماره ۳۳۵۳ / السنن الکبری امام نسائی حدیث شماره (١١٦٩٣) و المسند امام أحمد حدیث شماره (٨٨٦٧).

[22] یس / ٥٩-٦٤

[23] الانعام / ۲۳

[۲۴] صحیح مسلم بخش کتاب الزهد و الرقائق - شماره ۱۷ صفحه ۹۴۲ ح ۲۹۶۹ (تحقیق: رائد صبری ابن أبي علفة)

ناشر: دارالحضاره ۱۴۳۶ هجری چاپ دوم / نیز در صحیح الجامع الصغیر والزیادته (الفتح الکبیر) مولف امام آلبانی -

ناشر: المکتب الاسلامی جلد اول حدیث شماره ۸۱۳۴

[25] فصلت / ۲۱

[26] اسرا / ۱۴

[27] فصلت / ۴۶

پایان